

از ناکامی فرنگی تا کم‌فروغی ستاره‌های آزاد در مسابقات جهانی صربستان

انتظاراتی که کشتی برآورده نکرد

گزارش دنیا حیدری

رقابت‌های قهرمانی جهان بلغراد، زنگ خطری جدی بود برای کشتی ایران به خصوص حوزه فرنگی. نتایج کسب‌شده نشان از پیشرفت قابل توجه دیگر کشورها داشت و افت فاحش دوبنده پوشان ایران که برخلاف تصور با دست‌خالی از روی تشک بیرون آمدند. عدم حضور روس‌ها فرصت خوبی بود برای کسب عنوان قهرمانی، خصوصاً برای فرنگی کارانی که دوره گذشته به عنوان نایب قهرمانی بسنده کرده بودند، اما اتفاقات بلغراد همه را شوکه کرد. اگر چه آزادکاران موفق به کسب عنوان نایب قهرمانی شدند و این صعودی یک پله‌ای را برای تیم ملی کشتی آزاد ایران به دنبال داشت اما حتی آنها هم با ایستادن بر سکوی دوم نتوانستند آفتور که باید و شاید انتظارات را برآورده کنند.

تیم ملی کشتی فرنگی ایران با هدف کسب عنوان قهرمانی بود که راهی صربستان شد. این شعاری بود که نه فقط دوبنده پوشان که سرمربی تیم نیز بر آن تأکید داشت، اما نتیجه با وعده‌های که داده شده بود، تفاوت بسیار داشت و تیم ملی کشتی فرنگی ایران نه فقط موفق به کسب عنوان قهرمانی نشد که دستش از رسیدن به گردن آویز طلا هم کوتاه ماند.

دست‌بنای برای انتخاب باز بود. تک‌تک شاگردانش نگرانی بودند که او خود برگزیده بود. این عادت همیشگی بناست؛ اعتماد به چشمان خودش، نه نبردی که دو کشتی‌گیر برای رسیدن به دوبنده تیم ملی از سرمی‌گذرانند. این بزرگ‌ترین انتقادی است که تا به امروز به آقای خاص کشتی فرنگی ایران وارد شده است؛ انتقادی که در رقابت‌های مختلفی چون جهانی بلغراد ثابت شد بر بیراه هم نیست!

این بار اما بحث تنها نحوه گزینش افراد نبود. بنا نرفتنی را با خود به صربستان برده بود که نه از تجربه کم داشتند و نه از توانایی، با وجود این اما روی تشک و در مصاف با حریف آن سرزندگی و شادابی که باید را نداشتند و خستگی از سر روی آنها می‌بارید. آن هم قبل از گلاویز شدن با حریف! اتفاقی که در تمام مبارزه‌های دوبنده پوشان فرنگی کار ایران مشهود بود و بسیاری آن را نتیجه بیش‌تمرینی و تمرینات سنگین بنا می‌دانستند.

همه نگاه‌ها در فرنگی به محمدرضا گرایبی بود؛ کشتی‌گیر توانمندی که می‌توانست کاروان اعزامی ایران را صاحب خوش‌رنگ‌ترین مدال این مسابقات کند اما غیرمنتظره‌ترین باخت ممکن را مقابل حریف صربستانی داشت و برخلاف انتظار در سومین فینال متوالی المپیک و جهانی خود شکست خورد تا هارود کشتی فرنگی ایران از رقابت‌های جهانی صربستان تنها دو نفره و یک برزی باشد؛ نتیجه‌ای دور از انتظار که بنا را برای استراحت راهی خانه کرد تا شاید

تحولات در رأس کادر فنی تغییری در روند آماده‌سازی تیم ملی کشتی فرنگی ایجاد کند و گامی باشد برای جبران ناکامی رقم‌خورده در بلغراد.

نتایج رقم‌خورده توسط فرنگی کاران باعث شد حساب کار دست آزادکاران بیاید. عملکرد ضعیف شاگردان بنا نگاه‌ها به تیم ملی کشتی آزاد را نیز تغییر داد و ناکامی شاگردان او باعث شده بود بسیاری به دیده بدبینی انتظار شروع کار آزادکاران را داشته باشند. درست‌کار اما با علم به اعتمادزدست‌رفته افکار عمومی در همان گام نخست تأکید کرد که حساب آزاد از فرنگی جداست و این دو تیم حتی نحوه تمرین کردن‌شان هم با یکدیگر تفاوت بسیار دارد، چه برسد به انتخابی و دیگر مسائل، پس نباید آزاد را با جوب فرنگی زد و باید به تیم ملی کشتی آزاد هم این فرصت را داد تا توانایی‌های خود را به نمایش بگذارد.

صد البته که حق با درست‌کار بود و دو تیم تفاوت بسیار داشتند، اما به همان اندازه شباهت هم داشتند. برای نمونه همانطور که در تیم ملی کشتی فرنگی گرایبی به شدت تحت فشار بود، در بین آزادکاران نیز یزدانی فشار زیادی را تحمل می‌کرد و به جرئت می‌توان گفت بار همه تیم او به تنهایی به دوش می‌کشید؛ فشاری که دست‌آخر باعث شد او مهم‌ترین کشتی را با ناکامی به پایان برده؛ اتفاقی که بی‌ارتباط با مسائل روحی-روانی و دخالت‌های نفر اول فدراسیون در نحوه تمرین این دوبنده پوش نبود، به طوری که بعد از بازگشت شاگردان درست‌کار از صربستان بغض پدر یزدانی ترکید و با واکنش به دخالت‌های دبیر، او را عامل ناکامی پسرش در مصاف با تیلور خواند.

تیم ملی کشتی آزاد ایران با کسب دو طلا، سه نقره و سه برنز و ۱۵۰ امتیاز تیمی و کسب عنوان نایب قهرمان این پیکار بود که صربستان را به مقصد ایران ترک کرد، اما حتی آزادکاران نیز با کسب هفت مدال نتوانستند آفتور که باید انتظارات را برآورده کنند، توقعی که از آنها وجود داشت به مراتب بیش از این حرف‌ها بود.

رقابت‌های جهانی بلغراد اما زنگ خطری جدی برای کشتی ایران بود، چه در بخش فرنگی که یک ناکامی بزرگ را رقم زد و چه در بخش آزاد که در دوره قبل به عنوان سوم دست یافته بود و این بار با یک پله صعود روی سکوی دوم ایستاد. نتایج رقم‌خورده در بلغراد صربستان واقعیت تلخی را به تصویر کشید؛ اینکه اگر چه ایران از بسیاری کشورها سرتیغ است اما هنوز دستش به برخی دیگر نمی‌رسد که اگر غیر از این بود، باید در غیاب روس‌ها با دو جام خاک صربستان را ترک می‌کرد، اما این اتفاق نه در فرنگی رخ داد و نه در آزاد و این یعنی کشتی ایران هنوز برای گرفتن رقبای سرخستی چون آمریکا کار دارد، اما تلاشی اصولی و نه صرفاً حضور مداوم در رده‌های تمرینی که نتیجه رقم‌خورده توسط فرنگی کاران ثابت کرد بیش‌تمرینی هم می‌تواند به ناکامی بینجامد و لازم‌موقبت، تمرین اصولی است و تلاش حساب‌شده!

نگاه حامد قهرمانی

فرنگی کاران ایران بهترین‌ها هستند

علی اشکانی - کارشناس کشتی فرنگی

برای مسابقات جهانی صربستان تیم ملی کشتی فرنگی ایران هیچ چیزی کمتر از قبل نداشت. نفرات تجربه بیشتری کسب کرده بودند و با توجه به غیبت روسیه این توقع وجود داشت که نتیجه خوبی کسب شود، حتی بهتر از نتیجه مسابقات سال قبل. با توجه به جمع این جهات، سطح توقع از تیم ملی کشتی فرنگی بسیار بالا رفته بود اما در نهایت نتیجه‌ای که به دست آمد همه را شوکه کرد.

خوب که به نتایج ملی پوشان فرنگی به خصوص سه مدال آوران دقت کنیم، متوجه می‌شویم هم آنها هم و بقیه تیم به لحاظ روحی و روانی با مشکل روبه‌رو بودند. به نظر من این مسئله اولین چیزی است که در بررسی نتایج تیم باید آسیب‌شناسی و مشخص شود ایراد کار از کجاست. از سه فینالیست ما ساروی به همان شکلی که در المپیک کشتی را واگذار کرده بود، کار کرد و باخت. گرایبی تا قبل از کشتی فینال تمام رقبا را در همان سه دقیقه اول شکست داد اما در فینال وقتی کار به سه دقیقه دوم رسید، با مشکل روبه‌رو شد و کشتی را باخت. میرزازاده هم همینطور بود و به راحتی کشتی را به فردی باخت که به لحاظ سنی بالاتر از او بود. میرزازاده می‌توانست به راحتی او را شکست دهد اما

نتوانست، یکی از این سه سکو باید به ایران و بچه‌های ما می‌رسید اما انتظاری که داشتیم برآورده نشد تا دست تیم از مدال طلا کوتاه ماند. این روزها خیلی‌ها از نوع تمرینات ایراد می‌گیرند اما به نظر من باید کادر فنی و مربیان در این خصوص صحبت کنند و به صورت دقیق همه چیز بررسی شود. ایرادی که می‌توان به تصمیم‌گیری‌های کادر فنی گرفت، نوع برخورد با مسابقات انتخابی است. وقتی قانونی در این مورد وجود ندارد، این مشکلات بدیهی است، چون همه چیز به صورت گله‌های می‌بارد می‌کند. خیلی از نفرات و استعدادها در این میان تلف می‌شوند و ثمره این نوع تفکر این می‌شود که طی تمام این سال‌ها با وجود داشتن ستاره‌های زیاد تنها دو بار روی سکوی می‌رویم. آنچه تاکنون دیده شده است، هیچ محور و قانونی ندارد. تیم ملی کشتی فرنگی ایران سرشار از استعداد و ستاره است. من با اطمینان می‌گویم که حتی تا نفر سوم هر وزن ما خوب و در سطح مسابقات جهانی است، تیم ایران لایق و در سطح قهرمانی جهان است و می‌تواند حرف‌های زیادی برای گفتن داشته باشد. ما زمان زیادی برای آماده شدن برای المپیک داریم و به نظر من اگر کسبی نتواند با این تیم پرستاره نتیجه مطلوب و لازم را کسب کند، باید ایراد کار را جای دیگری جست‌وجو کرد.

از روس‌ها و آمریکایی‌ها عقب هستیم

مراد محمدی - کارشناس کشتی آزاد

در خصوص نتایج کسب‌شده در مسابقات صربستان باید گفت که کشتی آزاد ایران نتیجه قابل قبولی گرفت. اینکه ما از ۹ وزن هفت مدال کسب کنیم، نشان‌دهنده قدرت کشتی آزاد ایران است اما با تمام این حرف‌ها مسابقات جهانی صربستان بار دیگر فاصله کشتی آزاد ما با رقبای جدی‌مان یعنی آمریکا و روسیه را نشان داد. ما در حال حاضر هم از آمریکایی‌ها عقب هستیم و هم از روس‌ها و برای جبران این عقب‌ماندگی باید تلاش کنیم. کشتی آزاد ما در مسابقات جهانی صربستان نشان داد از بقیه کشورها فاصله گرفته اما همچنان در رقابت با روس‌ها و آمریکایی‌ها عقب‌مانده است، این عقب‌ماندگی با کار اصولی و برنامه‌ریزی دقیق جبران خواهد شد. باید یک ساختار حرفه‌ای و درست تعریف کنیم. باید برنامه‌ریزی داشته باشیم. تا زمانی که ساختارهای حرفه‌ای نباشد، نمی‌توانیم به رقبای اصلی خود نزدیک شویم. آمریکا در غیاب روس‌ها در شش وزن فینالیست و در چهار تای آن موفق به کسب مدال طلا شد. وقتی عنوان می‌شود که ما از آنها عقب هستیم، بیان حقیقت است که نباید از آن فرار کرد یا بابت آن ناراحت شد بلکه باید کار کرد و برنامه ریخت تا بتوان به سطح بالای که آنها از آن برخوردارند، نزدیک و نزدیک‌تر شد. به عنوان

مثال در همین مسابقات انتخابی حتی در این پروسه هم با مشکل روبه‌رو هستیم، هنوز بعد از سال‌ها نمی‌توانیم در این خصوص درست برنامه‌ریزی کنیم. یک کشتی‌گیر را خسته و یا بدنی کوفته راهی مسابقات می‌کنیم و دیگری را بدون کوچک‌ترین استرس و با کمترین آمادگی، اینگونه می‌کشود که حتی موفقیت‌های مسان هم تداوم ندارد و نمی‌توانیم آنها را تکرار کنیم؛ البته ما امثال حسن یزدانی را داریم که به سبب نوع تلاش‌ها و نوع تمرینات زندگی حرفه‌ای خود به این سطح از موفقیت دست پیدا کرده است. امثال حسن یزدانی تک‌ستاره‌های ما هستند که با هشت مدال جهانی و المپیک خودنمایی می‌کنند. طبیعی است که روی آنها فشار وجود داشته باشد و همه از آنها انتظار درخشش داشته باشند اما این مسئله باید جایی تمام شود و اینگونه نباشد که همه فشار روی یک نفر باشد. علاقه‌مندان کشتی و مردم کشتی دوست این شرایط را خوب درک می‌کنند و خوب می‌دانند که یک قهرمان چگونه و با چه شرایطی آماده می‌شود. در کل باید عنوان کنیم تا زمانی که ساختار درستی نداشته باشیم و رفتار حرفه‌ای را در سطح مدیران و ورزشکاران مان نیبینیم، نمی‌توانیم پیشرفت کنیم. کشتی آزاد در صربستان نتیجه خوبی گرفت اما ما هنوز نسبت به رقبای اصلی خودمان عقب هستیم.

چهره فریدون حسن

وقتی همه نگاه‌ها به یزدانی بود

رحمان بی‌رحم، کامران دلاور

از همان روزی که حسن یزدانی در مسابقات جهانی نروژ پشت تیلور آمریکایی را به خاک رساند تا همین مسابقات جهانی صربستان، یعنی در طول یک سال تمام نگاه‌ها متوجه نبرد دوباره این دو کشتی‌گیر بود. تعارف چرا؟ خود ما در ایران اصلاً بقیه کشتی‌گیران را نمی‌دیدیم! بله این واقعیت تلخی است که تمام نگاه‌ها متوجه حسن یزدانی بود، نه فقط نگاه‌ها که تمام فشار روحی و روانی نتیجه گرفتن تیم روی دوش پهلوان خوش‌اخلاق کشورمان بود. یک سال همه منتظر کشتی او با تیلور و پیروزی دوباره‌اش بر کشتی‌گیر آمریکایی بودند. حسن یزدانی یک سال به تنهایی این همه فشار را تحمل کرد و در آخر هم آن شد که همه دیدیم. پهلوان کشورمان چیزی کم نگذاشت. هشتمین مدالش را هم گرفت اما رنگ مدالشان نقره‌ای بود. تعارف است که بگویم نقره‌ای به ارزش طلاست، خودش هم خوب می‌داند که نقره جهانی طلای جهان نمی‌شود ولی حسن یزدانی برای ما همان قهرمان سال قبل است. حالا حتماً فشارها برداشته شده است و او با خیالی راحت‌تر به مسابقات پیش رو می‌اندیشد.

اما در روزهایی که همه متوجه حسن یزدانی بودیم، دو ستاره دیگر درخشیدند. کامران قاسم‌پور یا دلاوری تمام‌باز هم کاکس‌آمریکایی را برد و مثل مسابقات نروژ طلای جهان را در صربستان هم به گردن آویخت. رحمان عموزاد هم با شجاعت و نوع کشتی بدون ترس خود کاری کرد که استان؛ تمامی رقبای خود را با اقتدار شکست داد تا طلای خوش‌رنگ جهانی را از آن خود کند؛ دو ستاره‌ای که حتی قهرمانی و کسب مدال طلای جهانی آنها هم درست دیده نشد. واقعیت این است که کشتی آزاد ایران به جز حسن یزدانی پهلوان، ستاره‌های دیگری هم دارد که باید دیده شوند؛ ستاره‌هایی چون محمد نخودی، رضا اطری، یونس امامی و امیرحسین زارع دیگران که در کنار حسن یزدانی برای اعتلای نام و پرچم ایران از هیچ تلاشی فروگذار نیستند؛ ستاره‌هایی که در کنار هم تیم ملی کشتی آزاد ایران را تشکیل می‌دهند تا اینطور نباشد که تمام فشارها روی دوش یک نفر باشد.

ستاره‌های فرنگی خسته و کم‌روحیه

گرایی طلایی، گرایی نقره‌ای

وقتی همه از توقع کسب طلا داشته باشند، کارت سخت می‌شود، آنقدر سخت که حتی نمی‌توانی خودت باشی. محمد بنا ستاره‌های کشتی فرنگی ایران را با چنین شرایطی راهی مسابقات جهانی صربستان کرد. بگذریم که تا قبل از اعزام تیم حاشیه همیشگی عدم‌اعتقاد آقای خاص به مسابقات انتخابی جو روحی و روانی تیم را به هم زده بود اما چیزی که بیشتر سبب افت فاحش ستاره‌های فرنگی کار ایران شد، همان سطح توقع بالای مردم و علاقه‌مندان و حتی کادر فنی و سرمربی تیم بود. همه قهرمانی می‌خواستند و نه چیزی کمتر از آن، بدون توجه به اینکه دیگران هم کار کرده‌اند.

نایب قهرمانی در نروژ و غیبت روس‌ها در جهانی صربستان باعث شده بود محمد بنا با خیالی راحت تیمش را به مسابقات ببرد اما هر چه مسابقات جلو رفت، کار برای ایران سخت‌تر شد تا جایی که دیگر امیدهای باقی‌مانده بود. محمدرضا گرایبی که کارش را شروع کرد، امیدوار شدیم. وقتی همه را در سه دقیقه اول برد و فینالیست شد، حتی خود محمد بنا هم به کسب مدال طلا بی‌خبر بود؛ طلایی که می‌توانست سرنوشت تیم را عوض کند اما گرایبی وقتی کار کشتی فینال به سه دقیقه دوم کشید، کم آورد و به نقره قناعت کرد تا قهرمان جهان روی سکوی دوم بایستد.

در ادامه محمدهادی ساروی و امین میرزازاده هم در رسیدن به سکوی اول ناکام ماندند. اولی برزی شد و دومی هم نقره گرفت تا کار تیم پرستاره محمد بنا با ایستادن روی پله چهارم تمام شود؛ تیمی که به لحاظ داشتن ستاره چیزی کم نداشت و حتی می‌توانست بهتر از نروژ نتیجه بگیرد اما ستاره‌های محمد بنا این نبودند که باید باشند. محمد بنا بعد از مسابقات صربستان رفت، برای چندمین بار و حالا میراث ارزشمند او تحویل حسن رنگرز شده است. بدون تعارف باید عنوان کنیم که کشتی فرنگی ایران چیزی برای قهرمانی و کسب عنوان کم ندارد؛ تیمی پرستاره و آینده‌دار که باید برای المپیک آماده شود؛ تیمی که می‌تواند با برنامه‌ریزی درست حتی سکوی المپیک را هم فتح کند.